

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 Ps 185888 24 Pž

Novi Travnik, 16.10.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Katica Jozak-Mađar, kao predsjednica vijeća, Alma Islamović i Denis Trifković, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Radić Company d.o.o. Jajce, ulica Lučina bb, Jajce, koga zastupa punomoćnik Adis Ribić, advokat iz Travnika, protiv tuženog Hrvatska pošta d.d. Mostar, ulica Tvrtka Miloša bb, 88 000 Mostar, koga zastupa punomoćnik Boris Kamšigovski, zaposlenik tuženog, radi isplate duga, vrijednost spora 211.801,64 KM sa sporednim potraživanjima, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku, broj: 51 0 Ps 185888 21 Ps od 10.10.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 16.10.2024. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba tužitelja se odbija kao neosnovana, te se potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku, broj: 51 0 Ps 185888 21 Ps od 10.10.2023. godine.

Obrazloženje

Osporenom prvostepenom presudom odlučeno je kako slijedi:

„Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kojom se traži da sud obaveže tuženog da na ime izmakle koristi isplati iznos od 211.801,64 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 15.01.2021. godine pa do konačne isplate, kao i troškove parničnog postupka u iznosu od 11.502,13 KM.

Odbija se zahtjev tuženog za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.479,00 KM.“

Protiv ove presude tužitelj zastupan po punomoćniku je blagovremeno izjavio žalbu kojom istu pobija iz svih žalbenih razloga navedenih u članu 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku F BiH, a što se detaljno obrazlaže, s posebnim osvrtom i analizom dokaza tužitelja koje nije cijenio prvostepeni sud, kao i u pogledu povrede odredaba Zakona o obligacionim odnosima i to člana 189. a u vezi sa članom 155. istog zakona, te relevantnih odredaba Općih uvjeta za pružanje usluga „brza pošta“ s prijedlogom drugostepenom sudu da žalbu usvoji, prvostepenu presudu ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

Tuženi u obrazloženom odgovoru na žalbu istu je osporio u cijelosti s prijedlogom drugostepenom sudu da žalbu tužitelja odbije kao neosnovanu te potvrdi prvostepenu presudu.

Nakon što je ispitao prvostepenu odluku u granicama razloga navedenih u žalbi i po službenoj dužnosti shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku F BiH („Službene novine F BiH”, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio slijedeće:

Žalba nije osnovana.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužitelja kojim traži da mu tuženi nadoknadi štetu u vidu izmakle koristi radi kašnjenja dostave ponude tužitelja vezano za javni poziv tender Elektroprivrede HZ HB Mostar od 11.09.2020. godine za izvođenje radova- završni građevinski radovi, ostali radovi za dovršetak gradnje procijenjene ukupne vrijednosti ugovora od 399.133,00 KM, bez PDV-a sa rokom za primanje ponuda 12.10.2020. godine do 11,30 sati, te javni poziv - tender za kupovinu nafte i naftnih derivata, procijenjene ukupne vrijednosti ugovora od 99.558,45 KM, bez PDV-a i to od 17.09.2020. godine sa rokom za primanje ponude 12.10.2020. godine do 11,30 sati, a koji rok i vrijeme je tužitelj posebno naznačio, međutim kako su koverta sa ponudama tužitelja predate JP Elektroprivreda HZ HB Mostar dana 12.10.2022. godine u 11,37 sati, tj. sa kašnjenjem pa kako je JP Elektroprivrede HZ HB Mostar zbog neblagovremene predaje od strane tuženog eliminisala tužitelja iz daljeg postupka javne nabavke, čime je tuženi pričinio štetu koja se ogleda u vidu izmakle koristi kao dobitka koji se osnovano mogao očekivati prema redovnom toku stvari ili prema posebnim okolnostima, a ovo pogotovo što je tužitelj redovno slao prijave za tender koje objavi JP Elektroprivrede HZ HB Mostar i na kojima je dobivao poslove i sklapao ugovore, a čije ostvarenje je sprječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.

Prvostepenom presudom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kao neosnovan s obrazloženjem u kojem su izneseni potpuno jasni i uvjerljivi razlozi koji su rukovodili sud u donošenju iste tj. na način kako je to propisano odredbom člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku, a što u cijelosti prihvata i ovaj sud.

Naime, prvostepeni sud je tokom postupka utvrdio slijedeće, a što se može sumirati na način, a to je:

- da je tužitelj koristio uslugu tuženog shodno ugovoru o plaćanju poštarine na kredit za obavljanje poštanskih usluga broj 02-36/08;

-da je tužitelj dana 09.10.2020. godine u službenim prostorijama tuženog predao dvije pošiljke zavedene pod brojem EM712242153BA i EM712242140BA;

-da na navedenim pošiljkama se ne nalazi oznaka da se radi o tenderskoj dokumentaciji, a niti da je tužitelj kao rok uručjenja označio rubriku „sutra”, „sutra do 12,00 sati”, „drugi radni dan“ i „danas“;

-da je na istima u rubrici „napomena“ rukom ispisano „predati do 11,00 sati 12.10.2020. godine“;

-da Općim uvjetima za pružanje usluga brze pošte tuženog od jula 2019. godine nije definisana usluga dostave pošte do 11,00 sati;

-da je po računu za navedene usluge i to za obje pošiljke tužitelj platio iznos od 2x po 12,00 KM, a koja usluga se prema cjeniku tuženog tretira kao usluga uručenja sutra do 12,00 sati;

-da su tuženom predate pošiljke dana 09.10.2020. godine (petak), a dan predaje za sutra je neradni dan- subota kojim danom primatelj JP Elektroprivrede HZ HB Mostar ne radi, a niti služba za prijem tenderske dokumentacije;

-da je tuženi izvršio uručenje pošiljke prvi sljedeći radni dan do 12,00 sati shodno Općim uvjetima iz jula 2019. godine,

pa iako na takvoj pošiljci nije bila nalijepljena naljepnica bijele boje sa velikim slovima crvene boje „hitna dostava“ a na čemu insistira tužitelj u žalbi i koji vrši selektivnu analizu dokaza a naročito u pogledu ispisane napomene, prvostepeni sud je shodno prednjem pravilno zaključio da na strani tuženog se nije desio propust prilikom uručenja predmetnih pošiljki.

Pored navedenog, prvostepeni sud je stajališta da čak i kada bi se prihvatila tvrdnja tužitelja da postoji propust na strani tuženog prilikom uručenja spornih pošiljki u vidu kašnjenja, nema zakonskog osnova da se u konkretnom slučaju tuženi obaveže na naknadu štete u vidu izmakle koristi obzirom da je članom 42. stav 2. Zakona o poštanskom prometu F BiH („Službene novine F BiH“ broj 76/04), jasno propisano da poštanski operator i davalac poštanskih usluga ne odgovaraju za izgubljenu dobit, niti stvarnu štetu koja može nastati zbog gubitka, oštećenja ili umanjena sadržaja pošiljke te prekoračenja roka za prenos i uručenje pošiljke, a što je sadržano i u članu 90. stav 5. Općih uvjeta za obavljanje poštanskih usluga („Službeni glasnik BiH“, broj: 102/10), kao i članu 7. stav 3. Općih uvjeta za pružanje usluge brza pošta donesenih od strane tuženog dana 11.07.2019. godine na koje je saglasnost dala Agencija i koje je javno obavljen i dostupan njihovim korisnicima, dakle kako je navedenim zakonskim i podzakonskim aktima regulisano pitanje poštanskih usluga tj. da poštanski operater u slučaju kašnjenja pri uručenju pošiljke ne odgovora za izgubljenu korist a koji propis se ima primijeniti kao *lex specialis*, slijedom čega i po ocjeni ovog suda se ne može prihvatiti pozivanje tužitelja na odredbu člana 189. stav 3. a u vezi sa članom 155. Zakona o obligacionim odnosima.

Zakon o poštama BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 33/05) u članu 18. je propisao da je poštanski operator dužan da plati odgovarajuću odštetu pošiljaocu pošiljke u slučaju njihovog gubitka, oštećenja ili kašnjenja, do kojih je došlo krivicom, namjerom ili nehatom javnog poštanskog operatera, a da se postupak plaćanja odštete i njena visina usklađuju poštanskim propisima koji su usklađeni s propisima svjetskog poštanskog saveza, dok je članom 90. i 91. Općih uvjeta za obavljanje poštanskih usluga BiH propisana odgovornost davatelja poštanskih usluga i visina štete na koju ima pravo korisnik poštanskih usluga, pa kako tužitelj kao korisnik istih nije zahtijevao štetu u smislu citiranih odredbi i u navedenom roku, da drugačije nije ugovoreno, a uplata za navedene pošiljke je upravo izvršena temeljem citiranog ugovora, to njegovo ovakvo potraživanje nema zakonskog uporišta. Osim toga, a kada bi se i prihvatilo da

se raspravlja o vanugovornoj šteti tužitelj mora znati da niti jedan ponuditelj nema pravo na automatsku dodjelu ugovora jer javni naručitelj može prije nego što je ugovor potpisan odustati od javne nabave ili poništiti postupak sklapanja ugovora, a natjecatelji ili ponuditelji nemaju pravo potraživati bilo kakvu naknadu, dakle da se radi o budućoj i hipotetskoj šteti tako da šteta sa stepenom izvjesnosti kako to ističe tužitelj se ne može vezivati pa čak ni u smislu posebnih okolnosti za ranije ugovorne odnose i poslovnu saradnju koju je tužitelj imao sa JP Elektroprivredom HZ HB Mostar, a kako je to pravilno obrazložio prvostepeni sud, slijedom čega prednja odluka prvostepenog suda, kao i u pogledu datog obrazloženja vezano za javne nabavke, iskaze svjedoka, nalaz i mišljenje vještaka, kao i ostale materijalne dokaze se i po ocjeni ovog suda ne doima proizvoljno, pa se žalitelj radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na obrazloženje prvostepenog suda koje i u tom dijelu prihvata i ovaj sud.

Shodno navedenom, ovaj sud preostale žalbene navode nije smatrao za potrebnim posebno obrazlagati u smislu odredbe člana 231. Zakona o parničnom postupku.

Na osnovu izloženog, kako ne stoje žalbeni razlozi, kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti valjalo je primjenom odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku F BiH, žalbu tužitelja odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu.

Predsjednica vijeća

Katica Jozak-Mađar